

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِي

فَرِيادِ غُلَامٍ

ترجمہ خطبہ فدکیہ
حضرت زہرا سلام اللہ علیہا

آیت اللہ علی کریمی جوہرمی

۱۱۰ - میرزا علی زاده حضرت - فاطمه زهرا

Fatimah Zahra, The Saint

سید علی زاده حضرت فاطمه زهرا (ع) در این کتاب

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

آنچه در این دنیا از این حضرت مطلع شده است

هادی معزی
مدیر هنری و طراح گرافیک
حسین نرگس
صفحه آرا
بهار دلها
ناشر
اول / ۱۲۹۵
آوریز
چاپ
البر
شمارکان
جلد ۵
۰۰۰۵
۹۷۸-۹۰-۸۸۴۴۹-۱۱-۹
شایبک
۲۰۰ تومان
قیمت

موزه پیغمبر
۰۹۱۲ ۷۵۳ ۷۰۲ ۰۲ ۰۱
www.baharmashr.ir

فهرست

مقدمه خطبه حضرت صدیقه طاهره <small>علیها السلام</small>	۵
خطبه همیشه جاوید حضرت فاطمه زهرا <small>علیها السلام</small>	۷
فلسفه جعل و قراردادن ثواب و عقاب	۱۱
شهادت به رسالت پیامبر <small>علیه السلام</small>	۱۱
انتخاب ازلی	۱۱
منشأ و علت این انتخاب مقدس	۱۲
اهداف کلی بعثت پیامبر	۱۲
نابسامانی‌های جوامع آن روز	۱۲
خدمات بس عظیم پیامبر <small>علیه السلام</small>	۱۳
ارتحال جانسوز پیامبر بزرگوار	۱۳
صلوات و سلام بر پیامبر <small>علیه السلام</small>	۱۴
التفات و توجّه بانوی اسلام به مخاطبین	۱۴
قرآن‌شناسی در مکتب فاطمه <small>علیها السلام</small>	۱۵
برکات قرآن کریم	۱۶
فلسفه و اسرار احکام	۱۶

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه خطبه حضرت صدیقه طاهره علیها السلام

الاحتجاج طبرسی: (رَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْحَسَنِ^۱ بِإِسْنَادِهِ عَنْ آبَائِهِ علیهم السلام أَنَّهُ لَمَّا أَجْمَعَ أُبُو يَكْرِ وَ عُمَرٌ^۲ عَلَى مَسْنَعِ فَاطِمَةَ علیها السلام فَدَكَأَ وَ بَلَغَهَا ذَلِكَ لَاثَتُ^۳ خِسَارَهَا عَلَى رَأْسِهَا وَ اشْتَمَلَتْ بِجُلْبَاهَا^۴ وَ أَقْبَلَتْ فِي لَمَّةٍ^۵ مِنْ حَدَّتِهَا^۶ وَ نِسَاءُ قَوْمِهَا تَطَأُ ذُيُولَهَا مَا تَخْرِمُ^۷ مِشْيَهَا مِشْيَهَ رَسُولِ اللَّهِ علیه السلام حَتَّى دَخَلَتْ عَلَى أَبِي يَكْرِ وَ هُوَ فِي حَشِيدٍ^۸ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ وَ غَيْرِهِمْ

۱. عبدالله محض فرزند حسن مثنی او فرزند امام مجتبی علیهم السلام.

۲. اجمع؛ رأى و نظرش قطعی و یکسره شد.

۳. در بعضی از مصادر مانند شرح ابن‌ابی‌الحدید و کشف‌الغمہ تنها ابویکر آمده است.

۴. یعنی روسربی خود را محاکم به سر پیچید. خمار مقننه است که روسربی بزرگی است.

۵. جلباب؛ پوشش سراسری و عبا است.

۶. لَمَّةٌ؛ یعنی جماعتی. لمیمة در بعضی از نسخ جماعت قلیل است.

۷. حَقَدَةٌ؛ اعوان و خدم.

۸. خرم؛ یعنی نقص و عدول و تحالف.

۹. حَشِيدٌ؛ یعنی جماعت.

دو توصیه بسیار مهم	۱۹
خشیت از خدا در پرتو علم و آگاهی	۱۹
و این من، فاطمه	۱۹
باز هم گوشه‌ای از خدمات پیامبر <small>علیه السلام</small>	۲۰
انحطاط و ذلت ملت عرب قبل از بعثت پیامبر	۲۲
برکات بعثت پیامبر <small>علیه السلام</small>	۲۲
عامل موافقیت و پیشرفت پیامبر <small>علیه السلام</small>	۲۳
وصف امیر المؤمنین به لسان فاطمه <small>علیها السلام</small>	۲۴
نفاق‌های پنهان با ارتحال پیامبر آشکار و فعال شد	۲۵
تصریح فاطمه به انحراف آنان از قرآن	۲۶
استدلال به آیات قرآن درباره ارث	۲۹
توجه به انصار و اختصاص خطاب آنان	۳۱
جواب ابویکر به حضرت زهراء <small>علیها السلام</small>	۳۹
پاسخ مستدل و روشنگرانه بانوی اسلام	۴۲
تکرار روش عوام‌فریبی و اعلان تمام شدن جریان	۴۴
اعراض فاطمه از پاسخ دادن به ابویکر	۴۴
توجه فاطمه به قبر پیامبر و مرثیه سرائی پرسوزوی	۴۶
برنامه بانوی اسلام پایان یافت و فاطمه روبه خانه رفت	۴۹
دردهای روی هم انباشته در دل فاطمه <small>علیها السلام</small>	۵۰
طلب مرگ از دست ظالمان و نوعی گله عاطفی از همسر	۵۱
مظلوم خود و نیز عذرخواهی ازاو	۵۲
شکایت فاطمه <small>علیها السلام</small> به پدر بزرگوار و دادخواهی او	۵۲
نوازش امام از همسر دل سوخته خود	۵۴

مهاجرین و انصار و دیگر مردمان نشسته بود وارد گردید. در این هنگام پرده‌ای میان آن حضرت و مردم آویخته شد. پس حضرت زهرا نشستند؛ آنگاه چنان ناله دلسوزی زدند که مردم را به گریه و زاری و مجلس را به لرزه درآورد و منقلب و دگرگون ساخت و متینج نمود. حضرت زهرا الحظاتی صبر کرد و زمان کمی ساکت ماند. هنگامی که صدای گریه و زاری خاموش شد و مردم آرام شدند و جوش و خروش آنان بازنشست در این هنگام صدیقه طاهره سخن خود را با حمد الهی و ثنا و ستایش پروردگار و درود بر پیامبرش آغاز کرد. دوباره صدای مردم به گریه و زاری بلند شد. بعد از آنکه آرام شدند و صدای گریه مردم خاموش شد؛ فاطمه به سخن خود بازگشت.

خطبه همیشه جاوید حضرت فاطمه زهرا^ع

الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى مَا أَنْعَمَ وَ لَهُ الشُّكْرُ عَلٰى مَا أَلْهَمَ وَ الشَّنَاءُ بِمَا قَدَّمَ مِنْ عُمُومٍ نِعَمٍ ابْتَدَأَهَا وَ سُبُّوغٌ آلاًءِ أَسْدَاهَا وَ تَمَامٌ مِنْ أَوْلَاهَا جَمَّ عَنِ الْأَحْصَاءِ عَدَدُهَا وَ تَأَيِّدَ عَنِ الْجَزَاءِ أَمْدُهَا وَ تَفَوَّتَ عَنِ الْإِذْرَاكِ أَبَدُهَا وَ نَدَبَّهُمْ لَا سِتَّرَتَهَا بِالشُّكْرِ لَا تِتَّصَالِهَا وَ اسْتَهْمَدَ إِلَى الْخَلَاقِ يَإِجْزِيَهَا وَ تَنَّى بِالنَّذْبِ إِلَى أَمْثَالِهَا.
حمد از آن خداوند است بر آنچه انعام کرده و

نعمت‌هایی که عطا فرموده است.^۱

۱. در بعضی از نسخ قبل از جمله الحمد لله على ما انعم آمده: ابتدء بحمد من هو اولی بالحمد و الطول و المجد. یعنی سخن خود را آغاز می‌کنم به حمد و ستایش خدایی که سزاوارتر از هر کسی به ستایش و فضل و مجد و عظمت است.

فَنَيَطَتْ^۱ دُونَهَا مُلَاءَةً^۲ فَجَلَسَتْ ثُمَّ أَنَّتْ آنَّهُ أَجَهَشَ^۳ الْقَوْمُ لَهَا بِالْبُلْكَاءِ فَارْتَجَ^۴ الْمَجْلِسُ ثُمَّ أَمْهَلَتْ هَنِيَّةً^۵ حَتَّى إِذَا سَكَنَ شَسِيجُ^۶ الْقَوْمِ وَ هَدَأَتْ^۷ فَوَرَّتُهُمْ^۸ إِفْتَحَتِ الْكَلَامَ بِحَمْدِ اللّٰهِ وَ الشَّنَاءُ عَلَيْهِ وَ الصَّلَاةُ عَلَى رَسُولِهِ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} فَعَادَ الْقَوْمُ فِي بُكَائِهِمْ قَلَمَّا أَمْسَكُوا عَادَتْ فِي كَلَامِهَا)

عبدالله بن حسن «فرزنده حسن مثنی فرزند امام حسن مجتبی» از پدران گرامی خود نقل کرده که چون رأی نهایی ابوبکر و عمر بر منع فاطمه از فدک قرار گرفت - و عامل و نماینده آن حضرت را از آنجا اخراج نمودند و این اخبار و جریانات به حضرت زهرا رسید؛ خمار و روسری خود را محکم به سر کرد و سر و صورت خود را با آن پوشانید و پوشش کامل و سراسری خود را نیز پوشید و بر تن کرد و در میان گروهی از خویشان و خدمت‌گزاران و بانوان بنی هاشم برای اعتراض، بر ابوبکر به سوی مسجد به راه افتاد و هنگام راه رفتن پایین لباس آن حضرت بر زمین کشیده می‌شد. راه رفتن او درست مانند راه رفتن پیامبر بود و اندک کمبود و تخلفی از راه رفتن رسول الله نداشت. آمد تا بر ابوبکر که در میان گروهی از

۱. نیطت؛ یعنی عُلَقَتْ، آویخته شد.

۲. مُلَاءَة؛ ایاز، پرده (زیطة بفتح).

۳. اجهش القوم؛ یعنی تهیؤا.

۴. ارتجاج؛ یعنی اضطراب. خلاصه مجلس دگرگون شد.

۵. امْهَلَتْ هَنِيَّةً؛ یعنی ای صبرت زماناً قلیلاً.

۶. صوت معه توّجع و بکاء کما یردد الصیّ بکاء فی صدره.

۷. هَدَأَتْ؛ یعنی سکنت.

۸. فالرالقدر؛ یعنی جاشت.

نعمت‌های اخروی یا به اعم از نعمت‌های اخروی و مزید
نعم دنیوی فراخوانده و لابد راه تحصیل آنها همان شکر و
یا اعمال حسن است.

وَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَلِمَةُ جَعْلِ
الْإِخْلَاصِ تَأْوِيلَهَا وَ ضَمِّنَ التَّلْوِبِ مَوْصُولَهَا وَ أَنَارَ فِي السَّنَكِ
مَعْقُولَهَا، الْمُمْتَنَعُ مِنَ الْأَبْصَارِ رُؤْيَتُهُ وَ مِنَ الْأَلْسُنِ صِفَتُهُ وَ مِنَ
الْأَوْهَامِ كَيْفِيَتُهُ؛

شهادت و گواهی می‌دهم که خدایی به جز ذات
مقدس الله تعالی نیست، اوست که شریکی ندارد. خلاصه
تنها الله و معبد اوست، نه دیگری. این کلمه به گونه‌ای
است که خدا اخلاص را نتیجه و ثمره و سرانجام آن قرار
داده است.

خداؤند وصل و دستیابی و رسیدن به آن کلمه را در
دلها تضمین کرده و در اعماق درون‌ها جا داده و ممزوج
جان‌ها گردانیده است.

آنچه از کلمه توحید تعقل می‌شود؛ در اذهان واضح
و روشن و نورانی گردانیده است.

خدایی که امکان دیدنش از ابصار و دیدگان مردم
ممتنع است.

و زبان‌ها توان ذکر صفت او را ندارند
اوہام از درک کیفیت و حقیقت او ناتوانند و امکان
فهم آن را ندارند.

إِنَّدَعَ الْأَشْيَاءُ لَا مِنْ شَيْءٍ كَانَ قَبْلَهَا وَ أَنْشَأَهَا بِلَا اخْبَدَهُ
أَمْثَلَةٌ اشْتَهَاهَا؛

و او را بر چیزهایی که الهام فرموده، شکر و
سپاسگزاری می‌کنم.

و ثنا و ستایش بر آنچه که لطف فرموده از نعمت‌های
فراوانی که خود آنها را آغاز نموده و عطا‌یای کاملی که
مرحمت کرده و موهاب تام و تمامی که عنایت نموده و
الطف سرشاری که یکی پس از دیگری و پیاپی عطا
فرموده است.

نعمت‌های کاملی که عنایت فرموده؛
و تمام ملت‌ها و نعمت‌هایی که لطف فرموده
است.

کثرت آن نعمت‌ها چنان است که از حد احصا و
شماره گذشته و کسی را توان شمارش آن نیست.

قله و نقطه انتهای نعمت‌های خدا آن قدر رفیع و دور
از دست است که در حد اجر و مزد نیست.

و قدمت و ازلى بودن آن نعمت‌ها دور از ادراک
ماست.

و بندگان را برای ازدیاد و افزایش یافتن آن نعمت‌ها
با شکرگزاری فراخوانده تا آن نعمت‌ها اتصال و استمرار
بیاید و هرگز بربده و منقطع نشود.

به سبب اكمال نعمت‌ها و فراوانی عطا‌یا از خلائق
درخواست حمد نموده است.

پس از آنکه نعمت‌های دنیوی را بر آنان فرو ریخته
و کامل گردانیده، آنان را به تحصیل و دستیابی به

فلسفه جعل و قرار دادن ثواب و عقاب

ثُمَّ جَعَلَ الْثَّوَابَ عَلَى طَاعَتِهِ وَ وَضَعَ الْعِقَابَ عَلَى مَعْصِيَتِهِ ذِيَادَةً
لِعِبَادِهِ عَنْ نِعْمَتِهِ وَ حِيَاشَهُ مِنْهُ إِلَى جَنَاحِهِ.

سپس خداوند بر طاعت خود ثواب و اجر و پاداش
قرارداد و بر معصیتش عذاب و کیفر خود را مقرر داشت تا
بندگانش را از نقمت و عذاب خود دور ننموده و آنان را
به سوی بهشت و رحمت خود سوق داده و متوجه بسازد.

شهادت به رسالت پیامبر ﷺ

وَ أَشْهَدُ أَنَّ أَبِي مُحَمَّدًا عَيْدُهُ وَ رَسُولُهُ الْأَخْتَارَهُ قَبْلَ أَنْ أَرْسَلَهُ وَ
سَمَاءَهُ قَبْلَ أَنِ اجْتَبَاهُ وَ اصْطَفَاهُ قَبْلَ أَنِ ابْتَعَنَهُ؛
وَ گواهی می‌دهم که پدرم محمد ﷺ بنده او و
فرستاده اوست.

خداوند پیش از آنکه او را می‌عوთ به رسالت فرماید،
وی را پذیرفت و از میان همه او را اختیار فرمود و پیش از
آن که او را برگزیند از اونام برد، وی را معرفی و انتخاب
کرد قبل از آنکه بعثت او را مقرر فرماید.

انتخاب ازلی

إِذْ الْخَلَائِقُ بِالْغَيْبِ مَكْوُنَةٌ وَ بِسِيرِ الْأَهَوِيلِ مَصْوَنَةٌ وَ بِنِهَايَةِ
الْعَدَمِ مَفْرُوَنَةٌ؛

این انتخاب هنگامی بود که مردم در مخفیگاه و
خفاخانه غیبت پنهان بودند و به بستر و پوشش های
هول انگیز و ترس آور، مصون و محفوظ، و به نهایت خط
عدم، مقرون و همراه بودند.

خداوندی که تمام اشیاء را بدون اینکه چیزی پیش
از آنها باشد ابداع فرمود و به وجود آورد.

و همه آن اشیاء و اشخاص را بدون اقتدا و تعیت و
پیروی از دیگری و یا ملاحظه نمونه و قالبی که دیگری
قبل از خدا آفریده باشد و او الگوگری کرده باشد؛ آفریده
است.

كَوَّهَا بِقُدْرَتِهِ وَ ذَرَهَا بِمِثْبَتِهِ؛

خداوند همه اشیا را با قدرت و توان خود آفرید
و با مشیت خود آنها را ایجاد فرمود.

مِنْ غَيْرِ حَاجَةٍ مِنْهُ إِلَى تَكْوِينِهَا وَ لَا فَائِدَةُ لَهُ فِي تَصْنُوِيرِهَا؛
بی آنکه کمترین نیازی به خلقت و ساختن آنان داشته
باشد یا فائدہ ای برای او در صورت بندي آنها، منظور شده
باشد.

إِلَّا تَثْبِيتًا لِحِكْمَتِهِ وَ تَبْيَهًا عَلَى طَاعَتِهِ وَ إِظْهَارًا لِقُدْرَتِهِ وَ
تَعْبِدًا لِتَرِيَّنِهِ وَ إِعْزَازًا لِدَعْوَتِهِ؛

هیچ فایده ای برای خدا و نیازی از برای او در خلقت
و آفرینش مخلوقات نبود؛ جز این اهداف عالیه و مقاصد
فاخره که حکمت خود را بربندگان و ماسوی الله ثبت کند.
و برای تنبه دادن و توجه دادن بر عبادت خویشتن.

خداوند با جرای برنامه خلقت، قدرت و توانایی بالا
و بی منتهای خود را ظاهر و آشکار گردانیده
و برای اینکه دلیلی برای تعبد و پذیرش بندگی خدا
از سوی بندگان باشد.

و به خاطر اعزاز و بزرگ داشت دعوت خویشتن.

می‌کنند و خدای حقیقی خود را در عین اینکه او را با فطرت خود می‌شناسند؛ انکار می‌کنند.

خدمات بس عظیم پیامبر ﷺ

فَأَنَّارَ اللَّهُ بِإِبْرَاهِيمَ مُحَمَّدَ ظُلْمَهَا وَ كَشَفَ عَنِ الْقُلُوبِ بُهْمَهَا وَ جَلَّ عَنِ الْأَبْصَارِ غُمَّهَا؛

آنگاه خداوند به وسیله پدرم محمد - که درود الهی بر او و خاندانش باد - تیرگی ها و تاریکی ها را مبدل به روشنی گردانید و مشکلات قلبها را مرتفع نموده و برطرف ساخت و از دیدگان مردم، پرده ابهام و تحریر را کنار زد. خلاصه، چشمها را جلاداده و روشن ساخت.

وَ قَامَ فِي النَّاسِ بِالْهِدَايَةِ فَانْقَدَهُمْ مِنَ الْغَوَايَةِ وَ بَصَرَهُمْ مِنَ الْعَمَاءِيَةِ وَ هَدَاهُمْ إِلَى الدِّينِ الْقَوِيمِ وَ دَعَاهُمْ إِلَى الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ؛

و پدر بزرگوارم پیامبر ﷺ، برای هدایت مردم در میان آنان قیام کرد. پس آنان را از غوایت و گمراهی نجات داد و آنها را از کوری در راه خدا رهائی بخشید. به آنها بینش عطا فرمود و آنان را به دینی محکم و استوار هدایت فرمود و به سوی راه مستقیم فراخواند.

ارتحال جانسوز پیامبر بزرگوار

ثُمَّ قَبَضَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ قَبْضَ رَأْفَةٍ وَ اخْتِيَارٍ وَ رَغْبَةٍ وَ إِيَشَارَ فَمُحَمَّدٌ ظَاهِرًا مِنْ تَعَبِ هَذِهِ الدُّارِ فِي رَاحَةٍ قَدْ حُفِّظَ بِالْمُلَائِكَةِ الْأَطْهَارِ وَ رِضْوَانِ الرَّبِّ الْغَفَّارِ وَ مُجَاوِرَةِ الْمَلِكِ الْجَبارِ؛

منشاً و علت این انتخاب مقدس

عِلْمًا مِنَ اللَّهِ تَعَالَى بِمَا يِلِ الْأُمُورِ وَ إِحاطَةً بِحَوَادِثِ الدُّهُورِ وَ مَغْرِفَةً بِمَوَاقِعِ الْأُمُورِ؛

خدای این انتخاب مقدس را در آن دوران کرد چون او به آنچه که امور به دنبال دارند و سرانجام کارهast عالم و آگاه و داناست؛ به حوادث روزگار احاطه و اشراف دارد و به جایگاه های امور، از نظر زمان و مکان دارای شناخت کامل است.

اهداف کلی بعثت پیامبر

ابْعَثَ اللَّهُ تَعَالَى إِتْمَامًا لِأَمْرِهِ وَ عَزِيزَةً عَلَى إِمْضَاءِ حُكْمِهِ وَ إِنْفَادًا لِمَقَادِيرِ رَحْمَتِهِ؛

خداوند او را به خاطر اتمام امر خود مبعوث گردانید و به خاطر خواست قطعی بر پیشبرد و تحقق بخشیدن حکم خود، او را به رسالت فرستاد و برای نفوذ دادن مقادیر رحمت خود او را به پیامبری مأمور ساخت.

نایسamanی های جوامع آن روز

فَرَأَى الْأُمَمَ فِرَقًا فِي أَدْيَانِهَا عَكْفًا عَلَى نِيرَانِهَا، عَابِدَةً لِآوْشَانِهَا، مُنْكِرَةً لِلَّهِ مَعَ عَزْفَانِهَا؛

آنگاه پیامبر مردم را دید که در دین خود گروه شده و هر گروهی دین مخصوص و اعتقاداتی ویژه برای خود دارند. در جهننمی که خود افروخته بودند؛ عاکف شده و از آن جدایی ندارند. بت های خود را پرسش

نموده و خطاب به همه مهاجر و انصار و تمامی حاضران فرمودند: شما ای بندگان خدا، پرچم امر و نهی الهی را در دست دارید و حاملان دین خدا و وحی او بید و امینان خداوند بر نفس و جان خود می‌باشید و رساننده احکام الهی به امت‌های دیگر هستید. زعیم بر حق و پیشوای راستین پروردگار یعنی، امام امیرالمؤمنین علیه السلام در میان شمامست؛ او کسی است که خداوند قبل‌اً در مورد اطاعت او پیمانی از شما گرفته و بقیه و یادگاری به عنوان خلیفه و جانشین خود مقرر فرموده است.

قرآن‌شناسی در مکتب فاطمه‌علیه السلام

کتابُ اللهِ الناطِقُ وَ الْقُرْآنُ الصَّادِقُ وَ النُّورُ الساطِعُ وَ الضَّياءُ اللَّامِعُ:
کتاب خدا که ناطق است و آن قرآن صادق و راستگو و آن نور ساطع و تابناک و شعاع درخشند.

بَيْنَهُ بَصَائِرُهُ مُنْكَشِفَةٌ سَرَايْرُهُ مُتَجَلِّيَةٌ ظُواهِرُهُ مُغْبَطَةٌ بِهِ أَشْيَاعُهُ قَائِدٌ إِلَى الرِّضْوَانِ اتَّبَاعُهُ مُؤَدٌ إِلَى النَّجَاهِ اسْتِمَاعُهُ حَجَّتْهَا وَ دَلِيلُهَايَ آنِ روشنَ وَ بَسِيرَهُ است. سرایر اسرار آیات آن برای اهل آن ظاهر و هویداست. ظواهر آن متجلی و پر فروغ، پیروان قرآن به برکت آن، در غبطه و رشک دیگران هستند. قرآن اتباع و پیروان خود را به رضوان الهی رهبری می‌کند. گوش فرادادن به آن

سپس خداوند متعال، او را با رأفت و رحمت و افتخار و از روی میل و ایثار به سوی خود قبض کرد و انتقال داد. پس محمد علیه السلام از خستگی و سختی و رنج و تعاب این دنیا راحت شد و گرداگرد او را فرشتگان نیکوکار گرفته و او در میان مجموعه‌ای از ملات‌که ابرار قرار دارد و در احاطه رضوان و خشنودی پروردگار غفار و در مجاورت خدای بزرگ، فرمانفرمای فرمانروا جایگزین است.

صلوات و سلام بر پیامبر علیه السلام

صَلَّى اللهُ عَلَى أَبِيهِ نَبِيِّهِ وَ أَمِينِهِ وَ خَيْرِتِهِ مِنَ الْخُلُقِ وَ صَفِيفِهِ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ

صلوات و درود خداوند بر پدرم باد که پیامبر خدا و امین او و منتخب او از میان مردم و برگزیده خلقی خدا بود و سلام و تحيیت بر آن حضرت و نیز رحمت و برکات‌الهی بر او باد.

التفات و توجه بانوی اسلام به مخاطبین

ثُمَّ التَّفَتَ إِلَى أَهْلِ الْمَجْلِسِ وَ قَالَتْ: أَنْتُمْ عِبَادُ اللهِ نُصْبُ أُمُرِهِ وَ نَهْيِهِ وَ حَمَلَةُ دِينِهِ وَ وَحْيِهِ وَ أَمْنَاءُ اللهِ عَلَى أَنْفُسِكُمْ وَ بُلْغَاؤُهُ إِلَى الْأُمَّمِ زَعِيمُ حَقِّ لَهُ فِيْكُمْ وَ عَهْدُ قَدَّمَهُ إِلَيْكُمْ وَ بَقِيَّةُ اسْتَخْلَفَهَا عَلَيْكُمْ

سپس فاطمه‌علیه السلام (بعد از ذکر این مطالب به عنوان مقدمه)، التفات به اهل مجلس کرده و به سوی آنان توجه

و زکات را واجب کرد تا آن نفس شما را تزکیه کند
و صفا بخشد و موجب نمو و وسعت رزق و روزی گردد.
و الصّیامَ تَثبِّتَنَا لِلإِخْلَاصِ؛
و روزه را برای تثبیت اخلاص و نفوذ آن در همه
وجود انسان مقرر فرمود.
و الْحَجَّ تَثبِّتَنَا لِلدِّينِ.
حجّ را برای استحکام و رفعت دین و اعتلا و عظمت
آن واجب گردانید.
و الْعَدْلَ تَسْقِيَةً لِلْقُلُوبِ
عدل را برای نظم و نسق دلها و انضباط آن قرار داد.
و طاعَتَنَا نِظامًا لِمِلْكَةِ
اطاعت از خاندان و عترت پیامبر را برای نظام و
هماهنگی ملت اسلام مقرر داشت.
و إِيمَانَنَا أَمَانًا لِلْفُرْقَةِ -مِنَ الْفُرْقَةِ-
و امامت ما را امان از تفرقه و پراکندگی قرار داد.
و الْجِهادَ عِزًا لِلإِسْلَامِ؛
جهاد را عزت و سرافرازی برای اسلام قرار داد.
و الصَّبَرَ مَعْوَةً عَلَى اسْتِبْحَابِ الْأَجْرِ
و صبر را راهی برای دست یافتن به اجر و پاداش
الهی مقرر فرمود.
و الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ مُصْلِحَةً لِلْعَامَةِ
و امر به معروف را برای صلاح و مصلحت عامه
مسلمین و عموم مردم قرار داد.

موجب نجات است. سروکار و سرانجام شنوندۀ قرآن به
نجات و پیروزی و سعادت خواهد بود.

برکات قرآن کریم

بِهِ تُنَالُ حُجَّةُ اللَّهِ الْمُنَوَّرَةُ وَ عَزَائِمُهُ الْمُفَسَّرَةُ وَ مَحَارِمُهُ الْمُحَدَّرَةُ
وَ بَيْتَنَا الْجَالِيَةُ وَ بَرَاهِينُهُ الْكَافِيَةُ وَ فَضَائِلُهُ الْمُنَذَّبَةُ وَ رُخَصُهُ
الْمَوْهُوبَةُ وَ شَرَاعِيَّهُ الْمَكْتُوبَةُ؛

به وسیله قرآن دسترسی به این امور پیدا می شود:
به دلیل های نورانی الهی و واجبات تبیین شده و محرمات
الهی که از آنها تحذیر و منع شده و ادله روشن الهی و
براهین خداوندی که کفایت کننده است و فضایل و سنتی
که به آنها فراخوانده شده اند و اموری که اجازه انجام آن
داده شده از مباحثات که بخشش های الهی به بندهان
می باشد و شرایع الهی و احکام دیگر غیر از آنچه گفته شد؛
مثل، حدود و دیات و ضمانت و امثال اینها.

فلسفه و اسرار احکام

فَجَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيرًا لِكُمْ مِنَ الشُّرُكِ؛
خداؤند، ایمان را قرار داد تا به وسیله آن شما را از
شرک پاک گرداند.

وَ الصَّلَاةَ تَنْزِيهًًا لِكُمْ عَنِ الْكِبَرِ؛
و نماز را مقرر داشت تا از این رهگذر شما را از کبر
و منیت منزه و دور بدارد.
و الزَّكَاهُ تَزْكِيَّةً لِلنَّفْسِ وَ نَمَاءً فِي الرِّزْقِ؛

وَبِرَّ الْوَالِدَيْنِ وِقَايَةً مِنَ السَّخْطِ
و نیکی به پدر و مادر را سپری در برابر سخط و
غضب قرار داد.

وَصِلَةُ الْأَرْحَامِ مَسْأَةً فِي الْعُمُرِ مَئِمَّةً لِلْعَدَدِ.
صلة ارحام راماية تأخیر افتادن عمر یعنی
طولانی شدن عمر انسان و فزونی و کثرت عدد قرار داد.
وَالْفِصَاصَ حَتَّى لِلَّدَمَاءِ؛
قصاص را برای حفظ خون ایشان قرار داد.

وَفَائِي بِهِ نَذْرٌ رَامَقِرَرْ فَرِمُودَتَا اَنْسَانَ دَرِمَرَضِ
مغفرت و آمرزش الهی قرار بگیرد.
وَتَوْفِيَةُ الْمَكَابِيلِ وَالْمَوازِينِ تَغْيِيرًا لِلْجُنُسِ
و کیل و وزن به صورت کامل و تمام ادا کردن را برای
تغییر کم شدن مال و برطرف شدن ضرر و زیان قرار داده
است.

وَالنَّهَيَ عَنْ شُرُبِ الْخَمْرِ تَنْزِيهًأَ عَنِ الرِّجْسِ.
واز میگساری نهی فرموده تا مردم را از پلیدی دور
بدارد.

وَاجْتِنَابُ الْقَذْفِ حِجايَاً عَنِ اللَّعْنَةِ؛
و پرهیز و دوری از نسبت ناروا به زنان پاک را مقرر
فرمود تا مانع و جلوگیر از لعنت باشد.
وَتَرَكَ السُّرْقَةَ إِيجَايَا لِلْفَقَةِ؛
و ترک سرقت و دزدی را برای تثبیت و تحقیق عفت
مالی مقرر فرمود.

وَحَرَّمَ اللَّهُ الشَّرُكَ إِخْلَاصًا لَهُ بِالرُّبُوبِيَّةِ
و خداوند شرک را حرام و ممنوع فرمود تا انسان را
برای ربوبیت خود خالص گرداند.

دو توصیه بسیار مهم

فَاتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
پس اکنون تقوای خدا را مراعات کنید آن گونه که
سزاوار تقوا و پرهیزکاری خداست و نمیرید - از دنیا
نروید؛ مگر اینکه مسلمان باشید.

خشیت از خدا در پرتو علم و آگاهی

وَأَطْبِعُوا اللَّهَ فِيمَا أَمْرَكُمْ بِهِ وَنَهَاكُمْ عَنْهُ فَإِنَّمَا يَخْشَى اللَّهُ مِنْ
عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ۔

و خدا را در آنچه به شما امر فرموده یا نهی نموده،
اطاعت و فرمانبرداری کنید؛ زیرا که در میان بندگان تنها
عالمان و آگاهان، از خدا می ترسند.

و این منم، فاطمه

ثُمَّ قَالَتْ: أَيُّهَا النَّاسُ إِغْمُوا أَنِّي فَاطِمَةُ وَ أَبِي مُحَمَّدٍ^{عَلَيْهِمُ السَّلَامُ}: أَقُولُ
عَوْدًا وَ بَدْوًا وَ لَا أَقُولُ مَا أَفْعَلُ غَلَطًا وَ لَا أَفْعَلُ مَا أَفْعَلُ شَطَطًا
﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَوُوفٌ رَحِيمٌ﴾^{أَفَإِنْ تَعْزُزُوهُ وَ تَعْرِفُوهُ تَجِدُوهُ أَبَى}
دُونَسِائِكُمْ وَ أَخَايِنِ عَمَّى دُونَرِجَالِكُمْ وَ لِنِعْمَ الْمَعْزِي إِلَيْهِ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ}.

۱. سوره توبه، آیه ۱۲۸.

پیامبر گلوی آنان را گرفت و فشرد و راه تنفس آنان را بست.

آن بزرگوار به راه پسوردگار با حکمت و موعظه نیکو دعوت می‌کرد، مطالب او سست نبود؛ بلکه با حکمت بود. سخنانش حکیمانه و خردپذیر و یا موضعه حسنی بود. یعنی با وعظ و اندرز نیکو و دلپذیر و جذاب، با یکی از این دو عاملِ موافقیت؛ وارد میدان تبلیغ شد و با این دو سلاح نافذ و آبرومند با مخالفان و مشرکان رویرو گردید.

پیامبر اشیاء ثقيل و سنگین را بلند می‌کرد و بر سر بتها ضربه وارد می‌کرد و می‌زد و یا به سوی آنها پرتاب می‌کرد؛ به طوری که سرنگون شده به زمین می‌افتدند. تا اینکه مشرکان از جبهه جنگ و ستیزگریختند و متفرق شدند و از صحنه مبارزه فرار نمودند.

«حَتَّىٰ تَفَرَّى الظَّلَلُ عَنْ صُبْحِهِ وَ أَسْفَرَ الْحَقُّ عَنْ مَحْضِهِ»
تا اینکه ظلمت شب شکافته شد و روشنایی صبح هدایت ظاهر گردید و حق محض و خالص از پرده درآمد و نمایان گردید.

وَ نَطَّقَ زَعِيمُ الدِّينِ وَ حَرَسَتْ شَفَاشِ الشَّيَاطِينِ
و پرچمدار و سرپرست دین و بزرگ اهل اسلام (پیامبر ﷺ) گویا شد و لب به سخن گشود و زبان شیاطین لال و خاموش گردید.

وَ طَاحَ وَشَيَطُ النَّفَاقِ وَ انْحَلَّتْ عَقْدُ الْكُفَّارِ وَ الشَّقَاقِ
سفله گان پست و اراذل نفاق و منافقین به هلاکت رسیدند و گره‌های کفر و مخالفت و دشمنی باز شد.

سپس فرمود: ای مردم، بدانید که من فاطمه‌ام و پدرم محمد ﷺ، همان چیزی که در آغاز گفته‌ام را تکرار می‌کنم می‌گویم و هرچه می‌گوییم به غلط نمی‌گوییم و انجام می‌دهم آنچه را انجام می‌دهم و ناحق و بی‌رویه و گزارف و خارج از حد، انجام نمی‌دهم مسلماً پیامبری از جنس خودتان برای شما آمد. رنج و سختی‌های شما بر او گران و ناگوار بود؛ به هدایت و خوشبختی شما بسیار علاقمند و شائق، و نسبت به مؤمنان، رؤوف و مهربان بود. اگر نسب اش را بررسی کنید او را بشناسید او بدر من است نه پدر زن‌های شما و برادر پسر عمومی من است نه برادر مردان شما. چه زیبا و با شکوه است انتساب به آن بزرگوار.

باز هم گوشه‌ای از خدمات پیامبر ﷺ
فَبَلَغَ الرِّسَالَةَ صَادِعًاٌ بِالنَّذَارَةِ مَائِلًاٌ عَنْ مَدْرَجَةٍ^۱ الْمُشْرِكِينَ ضَارِبًاٌ
ثَبَجَهُمْ أَخِدًاٌ بِأَكْظَامِهِمْ دَاعِيًّا إِلَى سَبِيلِ رَبِّهِ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ يَجِفُّ الْأَصْنَامُ وَ يَنْكُثُ الْهَامَ حَتَّىٰ انْهَمَ الْجَمْعُ وَ وَلُوا الدُّبُرِ.
آن حضرت، از سوی حق رسالت خود را ابلاغ نمود.

تبليغ او همراه با انذار و تحویف دادن از عذاب و عقوبت الهی بود؛ یعنی، با اعلام خطر و با انذار و بیم دادن از عذاب الهی رسالت خود را آشکار ساخت و در حالی این کار انجام گرفت که او از مسلک و روش مشرکان روی گردان بود. کمر مخالفان و معظم جمعیت و گلوگاه آنان را زد و عمدۀ نقطه تجمع آنان را درهم شکست.

۱. یعنی: مذهب و مسلک.

(وَفُهِيْمٌ بِكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ فِي نَفْرِ مِنَ الْبَيْضِ الْخِمَاصِ)
و شما در میان گروهی از سفید رویان شکم خالی و
عفیف با کلمه اخلاص تکلم کردید.

انحطاط و ذلت ملت عرب قبل از بعثت پیامبر (وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُقْرَةٍ مِنَ النَّارِ)

و شما مردم در کنار و لبه پر تگاه جهنم قرار داشتید.
**تَسْرِيبُونَ الطَّرَقَ وَ تَقْتَأْنُونَ الْقِدَّ أَذْلَلَةً خَاسِئِينَ شَخَافُونَ أَنْ
يَتَخَطَّفُكُمُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِكُمْ**
آب آشامیدنی شما، آب‌های باران آلوده به ادرار
شتران و فضولات آنها بود. از این آب می‌آشامیدید و
خوراک شما از پوست دباغی نشده حیوانات (و یا از برگ
درختان) بود.

برکات بعثت پیامبر

**فَأَنْذَكْنُكُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى بِمُحَمَّدٍ بَنْيَهُ اللَّيْلَةِ وَ الَّتِي
وَ بَعْدَ أَنْ مُنِيَ بِبُعْمِ الرِّجَالِ وَ ذُؤْبَانِ الْعَرَبِ وَ مَرَدَةَ أَهْلِ
الْكِتَابِ.**

پس خداوند تبارک و تعالی به وسیله محمد که
صلوات و درود خدا بر او و آل او باد؛ شما را از آن همه
ذلت و خورای و حقارت و وضع نابسامان بعد از حوادث
گوناگون و پیش آمدہای کوچک و بزرگ نجات داد. پس از
گرفتار شدن زورمندان متهوّر و بی‌باک و گرگ‌های عرب
و متمرّدان اهل کتاب -مردّه یا متتمرّدان از اهل کتاب -

کسانی بودند که اخبار غیبی و بشارت‌های آسمانی تورات
و انجیل همانند بشارت آمدن پیامبر اسلام را نادیده گرفته
و با پیامبر اکرم مخالفت نمودند و در برابر کتاب خدا تمرد
و گردن کشی کردند و حتی برای نابود کردن رسول الله و
خاموش ساختن دعوت او با کفار و مشرکین همکاری
نمودند.

عامل موفقیت و پیشرفت پیامبر

﴿كُلَّمَا أُوقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ أَوْ نَجَّمَ قَرْنُ الشَّيْطَانِ أَوْ
فَغَرَّتْ فَاغِرَةً مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدَّفَ أَخَاهُ فِي لَهْوَاتِهَا فَلَا يَنْكَفِي
حَتَّى يَطَأْ جَنَاحَهَا بِأَحْمَصِيهِ وَ يُخْمِدَ لَهَبَهَا بِسَيْفِهِ.
هر زمان که دشمنان اسلام آتشی را برای جنگ
می‌افروختند؛ خداوند آن را خاموش می‌کرد. هر آن
زمانی که شاخ شیطان ظاهر می‌شد و اتباع و پیروان
شیطان خود را نشان می‌دادند یا اینکه گروهی از
مشرکین «برای بلعیدن مسلمان‌ها» همانند اژدها دهان
باز می‌کردند. پیامبر ﷺ برای نابودی آنها برادر خود
-حضرت علی علیه السلام- را به عمق دهان آنان می‌افکند پس او
باز نمی‌گشت مگر آنکه پر و بال آنها را با کف پای خود
پایمال می‌کرد.

و آنگاه که شراره آتش آنها را با شمشیر خود
خاموش گرداند، تا این دو هدف را تأمین و عملی نمی‌کرد؛
از میدان برنمی‌گشت.

نفاق‌های پنهان با ارتحال پیامبر آشکار و فعال شد
 فَلَمَّا اخْتَارَ اللَّهُ لِنَبِيِّهِ دَارَ أَنْسِيَاتِهِ وَ مَأْوَى أَصْفَيَاَتِهِ ظَهَرَ فِيْكُمْ
 حَسَكَةُ النَّفَاقِ وَ سَمْلَ جَلْبَابُ الدِّينِ وَ نَطَقَ كَاظِمُ الْغَاوِينِ وَ تَبَعَ
 خَالِمُ الْأَقْلَيْنِ وَ هَدَرَ فَيْقُ الْمُبْطَلِيْنَ فَخَطَرَ فِي عَرَصَاتِكُمْ وَ أَطْاعَ
 الشَّيْطَانُ رَأْسَهُ مِنْ مَعْرِزَهِ هَاتِفًا يُكْمُ فَالْفَاكُمْ لِدَعْوَتِهِ مُسْتَجِبِينَ وَ
 لِلْغَرَّةِ فِيهِ مُلَاحِظِيْنَ ثُمَّ اسْتَهَضَكُمْ فَوَجَدَكُمْ خِفَافًا وَ أَحْمَشَكُمْ
 فَالْفَاكُمْ خِضَايَاً فَوَسَمْمُ خَيْرَ إِلِيْكُمْ وَ وَرَدْتُمْ غَيْرَ مَشْرِيْكُمْ:
 پس هنگامی که خداوند منزلگاه پیامبران و جایگاه
 برگزیدگانش را برای پیامبر خود اختیار فرموده و برگزید؛
 ناگهان کینه و دشمنی درون و منافقانه در میان شما آشکار
 شد و جامه دین کهنه گردید. سکوت‌کننده گمراهن به
 سخن آمد و گمنام گروهک خوار و شکست خورده،
 سربرآورده و خود رانشان داد و شخص مورد قبول اهل
 باطل به صداد رآمد و این حیوان در عرصه‌های متعدد شما
 به تکان دادن دُم خود و قدرت نمایی پرداخت. شیطان از
 مخفی‌گاه خود سربرآورده و شما را به سوی خود
 فراخوانده و دعوت کرده و شما را دید که دعوت و
 فراخوانی او را اجابت می‌کنید و برای فریبکاری‌هایی که
 در نهاد اوست آمادگی و نظر مساعد و موافق دارید. آنگاه
 شما را به قیام و خیزش علیه حق فراخوانده و ترغیب کرده و
 شما را سیکبار و آماده یافت و آتش خشم و غصب بر ضدّ
 حق و مردان خدا رادردلهای شما برافروخت و شما را
 خشمگین و غضبناک بر ضد حق یافت. پس شتر دیگران

وصف امير المؤمنين به لسان فاطمه عليها السلام

مَكْدُودًا فِي ذَاتِ اللَّهِ مُجْهِدًا فِي أَمْرِ اللَّهِ قَرِيبًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ. سَيِّدًا
 فِي أُولَيَاءِ اللَّهِ مُشَمِّرًا نَاصِحًا مُجِدًا كَادِحًا لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ
 لِائِمٌ.

او که همواره مورد اصابت رنج‌ها و تعابها و مشکلات فراوان در راه خدا و برای خدا بود؛ متنهای تلاش خود را در پیشبرد امر خدا به کار می‌برد. قریب و نزدیک به رسول خدا بود و در میان اولیای خدا سید و آقا بود و بر همه امتیاز داشت کمر همت را محکم بسته و در کارها اهتمام کامل داشت. ناصح و خیرخواه و مجده و مصمم و کوشان و تلاشگر بود. در راه خدا، ملامت ملامت‌کننده‌ای او رانمی گرفت و در او اثر نمی‌گذاشت.
 و أَتَتْهُ فِي رَفَاهِيَّةٍ مِنَ الْعَيْشِ وَ اِدْعُونَ فَاسِكُهُونَ آَمِسُونَ
 تَسْرِيْصُونَ بِنَا الدَّوَائِرَ وَ تَتَوَكَّفُونَ الْأَخْبَارَ وَ تَنْكُصُونَ عِنْدَ النَّزَالِ وَ
 تَفْرُوْنَ مِنَ الْقِتَالِ.

و این در حالی بود که شما مردم همه در زندگی خود در رفاه و راحتی و کمال آرامش و خوشی و خرمی و در امنیت بودید و انتظار می‌بردید که حوادث ایام، ما را فرابگیرد و سرنوشتی سخت و دردناک برای ما پیش بیاید. بلاها ما را احاطه کند و ما را از پای درآورده. توقع و انتظار شنیدن خبرهای سخت و خطرناک درباره ما داشته و هنگام نبرد و رویارویی طرفین، خود را کنار می‌کشیدید. وقت جنگ از مقابله و کارزار فرار می‌کردید.

۵. حضرت زهراء^{علیها السلام} اهداف کلی بعثت را چه می داند؟
- الف) اتمام دین خود
 - ب) انزال قرآن
 - ج) نشان دادن کرامت خدا بر مردم
 - د) بیدار نمودن فطرت مردم
۶. حضرت زهراء^{علیها السلام} رسالت حضرت رسول^{صلی الله علیه و آله و سلم} را به چه چیزی توصیف می کند؟
- الف) کنار زدن پرده ابهام از دیدگان مردم
 - ب) نجات دادن مردم از کوری
 - ج) تاییدن نور بر قلب مردم
 - د) الف و ب
۷. در مکتب فاطمه^{علیها السلام} قرآن چگونه توصیف می شود؟
- حجت‌ها و دلیل‌های آن است، اسرار آن است، ظواهر آن است.
- الف) محکم، ظاهر و هویدا، متجلی و پر فروغ
- ب) محکم، مخفی برای مردم، متجلی و پر فروغ
- ج) روش و بی پرده، ظاهر و هویدا، متجلی و پر فروغ
- د) روش و بی پرده، مخفی برای مردم، متجلی و پر فروغ
۸. بنابر خطبه حضرت زهراء^{علیها السلام} کدام مورد، از برکات بر شمرده حضرت در خصوص وجود قرآن نمی باشد؟
- الف) خمس
- ب) عدل
- ج) اطاعت از خاندان عترت پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم}
- د) صبر
۹. حضرت زهراء^{علیها السلام} و فای به نذر را باعث چه می داند؟
- الف) ایجاد اعتماد
 - ب) آمرزش الهی
 - ج) زیاد شدن مال
 - د) پاک شدن مال مردم

آزمون تستی برای مرور دوباره کتاب

۱. در روایت عبدالله بن حسن از داستان فدک به چه مشخصاتی از حضرت فاطمه^{علیها السلام} تأکید می شود؟

الف) حجاب حضرت زهراء^{علیها السلام}

ب) تواضع حضرت زهراء^{علیها السلام}

ج) سکوت و حجب د) آشتفتگی زمانه

۲. سبب اشاره حضرت زهراء^{علیها السلام} بر الطاف خداوند و صفات و خصوصیات پدر بزرگوار و همسر گرامیشان چیست؟

الف) نشان دادن توانایی خود در سخنوری

ب) اشاره به سابقه خود و خاندان نبوت

ج) اثبات حقایق خاندان نبوت د) تمامی موارد

۳. حضرت زهراء^{علیها السلام} فلسفه ثواب و عقاب الهی را چه می داند؟

الف) به تعقل و اداشتن مردم

ب) توجه دادن به عبادات

ج) هدایت مردم به سوی بهشت

د) نشان دادن حکمت خود

۴. در خطبه حضرت زهراء^{علیها السلام} برنامه خداوند از خلقت چه عنوان می شود؟

الف) نشان دادن توانایی و قدرت خود

ب) بیان دلیلی برای تعبد و پذیرش بندهی خداوند

ج) تحریض مردم به کسب علم

د) خواندن مردم به شکرگذاری

۱۴. حضرت زهرا^{علیها السلام} فدک را به چه چیزی توصیف می‌کند؟
 ب) باع بھشتی الف) باع خرم
 ج) مرکب افسار شده د) مطاع ناچیز
۱۵. حضرت زهرا^{علیها السلام} مصیبت بزرگ را چه می‌داند؟
 ب) رحلت پیامبر^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسیرہ} الف) غفلت مردم
 ج) خردگریزی مردم د) دین‌گریزی مردم
۱۶. ابوبکر در جواب حضرت زهرا^{علیها السلام} در خصوص غصب فدک به چه چیزی شهادت می‌دهد؟
 الف) به صداقت حضرت زهرا^{علیها السلام}
 ب) باقی نگذاشتن ارث توسط پیامبران
 ج) به پاکی عترت حضرت زهرا^{علیها السلام}
 د) بر رأفت و رحمت پیامبر^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسیرہ} بر مؤمنان
۱۷. ابوبکر دلیل خود را از گرفتن فدک چه عنوان می‌کند؟
 ب) اجماع مردم الف) حکم رسول الله^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسیرہ}
 ج) برآوردن هزینه‌های لشکر د) همه موارد
۱۸. حضرت زهرا^{علیها السلام} دلیل سکوت مردم در قبال غصب فدک را چه می‌داند؟
 ب) تأویل نادرست قرآن الف) مال حرام
 ج) دنیادوستی د) بی خردی
۱۹. حضرت زهرا^{علیها السلام} مردم را در قبال اعمالشان به چه بیم می‌دهد؟
 ب) تسط بنی امیه الف) غصب اموال مردم
 د) ناخشنودی پیامبر^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسیرہ} ج) عذاب الهی

۱۰. حضرت زهرا^{علیها السلام} دو سلاح حضرت رسول^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسیرہ} در مواجه با مشرکان را چه می‌داند؟
 ب) عدل و ایمان الف) حکمت و موعظه
 ج) ایمان و عمل صالح د) تقوا و ایمان
۱۱. اهل مردّ یا متمردان از اهل کتاب چه کسانی بودند؟
 الف) کسانی که رسالت پیامبر^{صلی اللہ علیہ وسالہ وآلہ وسیرہ} و بشارت‌های تورات و انجیل را منکر بودند.
 ب) کسانی که امامت را منکر بودند
 ج) کسانی که امامت و قیامت را منکر بودند
 د) کسانی که اختصاص فدک به حضرت زهرا^{علیها السلام} را منکر بودند
۱۲. حضرت زهرا^{علیها السلام} قاصبان فدک را چگونه توصیف می‌کند؟
 ب) انسان‌های دروغگو الف) انسان‌های مزور
 ج) انسان‌های جاهل د) انسان‌های گرسنه
۱۳. حضرت زهرا^{علیها السلام} در رد سخن ابوبکر که عنوان می‌کرد پیامبران ارث نمی‌گذارند به کدام روایت از قرآن در اثبات ارث بردن از پیامبران اشاره می‌کند؟
 الف) داستان حضرت یعقوب^{علیہ السلام} و حضرت یوسف^{علیہ السلام}
 ب) داستان یحیی بن زکریا^{علیہ السلام}
 ج) ارث بردن داود^{علیہ السلام} از سلیمان^{علیہ السلام}
 د) داستان ارث بردن حضرت موسی^{علیہ السلام}

۲۰. حضرت علی علیہ السلام در پایان سخنان حضرت صدیقه
طاهره علیہ السلام ایشان را به چه چیزی توصیه می کرد؟
الف) صبر ب) استقامت و اصرار
ج) رضایت به حکم خلیفه د) نفرین دشمنان